

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14P/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114209434
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Tomašovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114209434.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní vedenom pred sudkyňou Mgr. Andreou Tomašovičovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: W. A., nar. XX.X.XXXX a W. A., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX, R., obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny Trnava, deti rodičov: matka V. A., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX, R., zastúpená: JUDr. Jaroslavou Balážiovou, PhD., advokátkou, Dolné Bašty 2, Trnava, otec V. A., nar. XX.X.XXXX, bytom P. 2, H., za účasti starých rodičov detí: V. O., nar. XX.XX.XXXX, a S. O., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom G. XXX, R., za účasti Okresnej prokuratúry Trnava, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, takto

rozhodol:

I. Maloletý W., nar. XX.X.XXXX, a maloletý W., nar. XX.X.XXXX, sa zverujú do osobnej starostlivosti matky v období od 1.4.2014 do 31.8.2014 a následne v období od 23.2.2015.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého W. v období od 1.4.2014 do 31.8.2014 sumou 150 eur mesačne a ďalej v období od 23.2.2015 sumou 150 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého W. v období od 1.4.2014 do 31.8.2014 sumou 100 eur mesačne a ďalej v období od 23.2.2015 sumou 100 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

II. Otec je povinný zaplatiť zročné výživné na maloletého W. za obdobie od 1.4.2014 do 31.8.2014 v sume 600 eur a za obdobie od 23.2.2015 do 31.10.2015 v sume 632,14 eur v pravidelných splátkach po 35 eur mesačne spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

Otec je povinný zaplatiť zročné výživné na maloletého W. za obdobie od 1.4.2014 do 31.8.2014 v sume 400 eur a za obdobie od 23.2.2015 do 31.10.2015 v sume 421,43 eur v pravidelných splátkach po 25 eur mesačne spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

III. Otec je oprávnený stykať sa s maloletým W. a maloletým W. každý párny kalendárny týždeň v roku v dobe od soboty od 14,00 hod. do 17,00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň v roku v dobe od nedele od 14,00 hod. do 16,00 hod. za prítomnosti matky na verejnom priestranstve. Matka je povinná maloleté deti k styku riadne pripraviť. Otec si maloleté deti prevezme a po ukončení styku odovzdá matke v mieste ich bydliska.

IV. Súd konanie o zverenie maloletých detí W. a W. do náhradnej osobnej starostlivosti zastavuje.

V. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 1.4.2014, žiadala zveriť maloletého W. a maloletého W. do svojej osobnej starostlivosti a otcovi uložiť povinnosť platiť na výživu maloletého W. sumu 150 eur a na maloletého W. sumu 100 eur mesačne. Zároveň žiadala upraviť styk otca s deťmi každý párný víkend v rozsahu od soboty od 14.00 hod. do nedele do 14.00 hod. Návrh odôvodnila tým, že jej manželstvo s otcom detí je asi dva roky nefunkčné, čo má dosah aj na maloleté deti, i keď s otcom naďalej žijú v manželstve, pretože konanie o rozvod manželstva vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 27P/23/2015, doposiaľ skončené nebolo. Už v predchádzajúcom období žiadala o rozvod manželstva, tento návrh však zobrala späť z dôvodu, že s otcom detí dospeli u mediátora k dohode ohľadom úpravy práv a povinností voči deťom a začali chodiť do manželskej poradne v snahe zlepšiť vzájomný vzťah. Otec detí je veľmi náročný, vyžaduje domáce práce aj od maloletého W., ktorý často jeho príkazy nerealizuje podľa jeho predstáv, čo vedie k častým hádkam a aj k fyzickým útokom. Otec sľuboval nápravu vo svojom správaní, napriek tomu však fyzicky napadol maloletého W. kým bola v práci, zbil ho, kopol do nosa a zhodil na zem, pretože podľa neho W. neurobil čo od neho žiadal. Deti majú z otca strach, čo sa odrazilo aj na ich výsledkoch v škole, u W. došlo k zhoršeniu vzťahu k otcovi, pretože nevie čo sa stane, keď sa opäť rozčúli. Začali navštevovať psychologičku, čo však nepomohlo, pretože aj naďalej otec neriešil nezhody rozhovorom, ale bitkou. Otec jej s výchovou detí a starostlivosťou o ne nepomáhal, jeho starostlivosť spočívala vo finančnom zabezpečení, ale aj to až po uspokojení svojich potrieb a záľub. V januári 2014 matka po fyzickom útoku zo strany otca, odišla spolu s deťmi ku svojim rodičom, kde mali vytvorené vhodné podmienky na bývanie. Na základe dohody s otcom sa opäť začiatkom školského roka vrátili do spoločnej domácnosti a obnovili s otcom spoluzitíe. Počas doby kedy s deťmi žili u rodičov, jej otec prispel na výživu detí iba 1krát sumou 250 eur v júli 2014, pretože o deti sa vôbec nezaujímal a vyslovene jej odmietal prispievať na výživu detí s odôvodnením, že nemala odísť. Od svojho návratu v septembri 2014 hospodárila s otcom detí takým spôsobom, že otec platil nájomné a ona platila stravu pre všetkých. K nezhodám, častým hádkam a fyzickým útokom dochádzalo naďalej, preto po konzultácii s Mgr. A., referentom Poradensko - psychologických služieb, matka zvažila svoje ďalšie spoluzitíe s otcom a dospela k tomu, že je potrebné, aby opustila spoločnú domácnosť. Preto sa dňa 23.2.2015 spolu s maloletými deťmi odsťahovala ku svojim rodičom do R., kde nepretržite až doposiaľ bývajú s tým, že o deti sa chce aj naďalej riadne starať. U rodičov majú k dispozícii jednu izbu a v prípade ak sa o deti nemôže osobne postarať, toto zabezpečia jej rodičia, ktorí sú starobní dôchodcovia. Matka je zamestnaná a dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 585,11 eur, ďalší príjem nemá, poberá rodinné prídavky na deti. Maloletý W. je žiakom 8. ročníka Základnej školy v H., v súvislosti s jeho výživou má bežné výdavky, dieťa je zdravé. Výdavky sú na cestovné 13,50 eur mesačne, dostáva vreckové 1-2 eur denne. Stravuje sa v škole a v priemere vychádza táto strava na sumu 24-27 eur mesačne. Platí ZRPŠ 15 eur a predpokladané výdavky na školské aktivity sú 15,30 eur na divadlo a 5,30 eur na komparo. Okrem toho mu platí na mobil 5 eur na mesiac. W. je alergik, užíva lieky na ktoré dopláca asi 5 eur mesačne. W. bolo treba dať spraviť okuliare, čo vyšlo na 85 eur. Maloletý W. navštevuje škôlku v R., kde platí asi 25 eur na stravu za mesiac, školné jednorazovo zaplatila 15 eur. Obe deti boli v poslednom období choré a matka vynaložila na lieky a antibiotiká 45 eur. Rodičom u ktorých býva, prispieva 200 eur na energie a stravu. Okrem týchto výdavkov matka mesačne platí 50 eur na hypotéku za rodinný dom, v ktorom žili s otcom detí a ktorý je v jeho vlastníctve. Výdavky na stravu má mesačne minimálne vo výške 300 eur. Otec jej v predchádzajúcom období zaplatil na výživu detí sumu 250 eur v júli 2014, následne až v júni 2015 sumu 750 eur a v septembri 2015 jej zaplatil sumu 250 eur, od tej doby až doposiaľ jej výživné neplatí v žiadnej výške.

Právna zástupkyňa matky uviedla, že matka maloletých detí dňa 17.3.2015 podala návrh na rozvod manželstva, ktoré je vedené pod sp. zn. 27P/23/2015 a v ktorom rovnako ako v tomto konaní, žiada zveriť maloleté deti do svojej osobnej starostlivosti a otcovi určiť výživné na deti. Matka maloletých detí po opakovaných incidentoch s otcom, od 23.2.2015 definitívne opustila spoločnú domácnosť a spolu s deťmi sa zdržuje v domácnosti svojich rodičov, kde majú k dispozícii zariadenú izbu, spolu s rodičmi užívajú kuchyňu a ostatné príslušenstvo rodinného domu. O svoje deti sa dôkladne a vážne stará a zabezpečuje im potrebné pokojné a kludné prostredie pre ich duševný aj fyzický rozvoj. Chodí do práce, pričom jej v tejto starostlivosti výrazne a zásadným spôsobom pomáhajú rodičia. Z toho dôvodu bola toho názoru, že zverenie maloletých detí do náhradnej starostlivosti iných osôb je nedôvodné, a žiadala rozhodnúť tak ako je doposiaľ výkon rodičovských práv a povinností oboch rodičov upravený predbežným opatrením vydaným Krajským súdom v Trnave č.k. 11CoP/30/2014, ktorým boli deti dočasne zverené do osobnej starostlivosti matky, ako aj v súlade s predbežným opatrením vydaným Okresným súdom Trnava č.k. 14P/25/2014-80 zo dňa 23.4.2015, ktorým bolo upravené výživné na čas do rozvodu a ktorým bol upravený aj styk s maloletými deťmi. Vzhľadom na opakovaný odchod matky

zo spoločnej domácnosti a obnovenie spolužitia rodičov v určitom krátkom období, po ktorom došlo k trvalému opusteniu domácnosti dňa 23.2.2015, žiadala zveriť deti do osobnej starostlivosti matky a o určenie výživného vo výške 150 eur a 100 eur na deti v období od 1.4.2014 do konca augusta 2014 a následne od 23.2.2015 do ďalšieho obdobia, zároveň od 23.2.2015 žiadala aj o úpravu styku otca s deťmi. Určenie výživného práve v takejto výške žiadala s poukazom na dohodu medzi rodičmi uzavretú pred mediátorom dňa 30.5.2014, na základe ktorej sa rodičia dohodli, že otec bude prispievať na výživu W. sumou 150 eur a na výživu Daniela sumou 100 eur od 1.5.2014, keď otec v tejto dohode deklaroval svoju schopnosť výživné v takejto výške platiť. Poukázala na to, že okrem podnikania je otec aj výlučným vlastníkom poschodového rodinného domu, z ktorého časť dal do nájmu, z čoho mu taktiež plynie určitý príjem. Otec napriek vydaným predbežným opatreniam si svoju vyživovaciu povinnosť plní nepravidelne. Otec tiež nerešpektuje predbežné opatrenie v časti úpravy styku, pretože tento realizovaný nie je. S deťmi sa stretáva nepravidelne, a to len na výzvu zo strany matky, ktorá bola o to požiadaná mladším synom. Starší W. sa začal nepravidelne na krátke návštevy zastavovať u svojho otca, keď v priebehu letných prázdnin chodieval za kamarátmi do H.. Otec stretnutia sám neinicioval ani nenavrhol, s W. sa stretol len keď sám W. prišiel za ním a s W. sa stretol len po tom, ako matka kontaktovala otca na žiadosť maloletého W., ktorý sa chcel s otcom stretnúť. Aj z toho dôvodu bola toho názoru, že rozsah styku otca s deťmi tak, ako je upravený predbežným opatrením, je postačujúci. Dňa 8.7.2015 bolo vznesené obvinenie voči otcovi detí za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že otec fyzickými útokmi týral maloletého W..

Otec s návrhom na zverenie detí do osobnej starostlivosti matky súhlasil, a spočiatku súhlasil aj s navrhovanou výškou výživného na W. 150 eur a 100 eur na maloletého W. ako to uviedol na pojednávaní súdu dňa 10.10.2014. V priebehu konania žiadal, aby súd určil výživné na W. sumou 100 eur a na W. sumou 50 eur. S úpravou styku s deťmi v matkou navrhnutom rozsahu súhlasil. Potvrdil, že od 1.4.2014 do konca augusta 2014 na výživu detí matke zaplatil sumu 250 eur a v období od 23.2.2015 jej zaplatil v júni 2015 sumu 750 eur a v septembri 2015 sumu 250 eur. Podniká v oblasti predaja záhradkárskeho potrieb - maloobchod a má predajňu týchto potrieb. I keď za rok 2013 vykázal stratu, svoj čistý mesačný príjem odhadoval na sumu 450 eur mesačne, pričom ďalší príjem okrem podnikania nemal. V roku 2014 dosiahol mesačný príjem vo výške 308 eur, čo deklaroval daňovým priznaním. Je to nízky príjem, preto bol nútený prenajať časť svojho rodinného domu od začiatku septembra 2015, kedy mal pôvodne dvoch a v súčasnej dobe má už štyroch nájomcov. Spodnú izbu prenajíma za 240 eur mesačne, ďalšiu izbu za 150 eur a tretiu izbu za 200 eur mesačne. Ďalší príjem okrem príjmu z podnikania a príjmu z nájmu nemá. Mesačné výdavky má na energie 120 eur a na stravu 200 eur. Otec bol toho názoru, že medzi ním a matkou detí už nie sú žiadne konflikty, problémy mal vo vzťahu k maloletému W. a tieto problémy videl v tom, že W. je vo veku, kedy nerešpektuje nikoho, teda ani jeho, ani matku. Začalo sa to drobnými neposlušnosťami a prehreškami, za ktoré dokonca dostal aj výprask. Otec poprel, že by W. zbil, v minulosti dostal facku alebo dostal po zadku, krv z nosa mu začala tiecť z dôvodu, že je chudokrvný. Snažil sa W. len vychovávať, pričom si to všetci pomýlili s týraním. Syna nikdy nenapadol, iba nebol pochopený jeho zámer a snaha o vychovávanie.

Kolízny opatrovník doporučil súdu návrhu matky vyhovieť, maloleté deti zveriť do starostlivosti matky, rozsah styku upraviť tak ako to žiadala matka a otca zaviazat' platiť výživné primerane jeho zárobkovým možnostiam a potrebám maloletých detí.

Stará matka detí V. O. navrhla, aby boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke, ktorá sa o ne riadne stará a pri tom chodí do práce. V prípade, ak by súd dospel k záveru, že deti nie je možné zveriť do osobnej starostlivosti matky, súhlasila aby boli deti zverené do ich osobnej starostlivosti ako starým rodičom. Potvrdila, že matka prišla k nim aj s deťmi vo februári 2014 a zotrvala u nich do konca augusta 2014. Potom sa rozhodla vrátiť k otcovi detí. Od 23.2.2015 sa matka s deťmi opäť nachádza v ich domácnosti a podľa jej názoru majú v dome vytvorené vhodné podmienky, deti sú na nich zvyknuté. Spolu s manželom bývajú v rodinnom dome, matka spolu s deťmi býva v 1 izbe a ostatné časti domu užívajú spoločne.

Starý otec S. O. uviedol, že podľa jeho názoru by bolo dobré, aby boli deti zverené do osobnej starostlivosti matky, nakoľko sa o ne riadne stará a matke so starostlivosťou o deti sú ochotní pomôcť.

Zástupca Okresnej prokuratúry uviedol, že konanie vo veci vyšetrovania pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby zo strany otca detí je evidované pod sp. zn. 1Pv/577/14/2207, kde bolo Okresným riaditeľstvom PZ v Trnave, odborom kriminálnej polície pod sp. zn. ČVS: ORP-385/4-VYS-TT-2014 dňa 30.6.2014 uznesením podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, začaté trestné stíhanie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že otec maloletého W. opakovane fyzicky týral, pričom jeho konanie vyvrcholilo dňa 21.2.2014 kedy ho fyzicky napadol tak, že ho kopol do nosa, následkom čoho mu začala tiecť krv a následne ho zhodil na zem, kde ho začal biť, čím mu svojím konaním spôsobil fyzické utrpenie. Táto vec ešte nie skončená, ale zo spisového materiálu zistil, že vyšetrovateľ uznesením zo dňa 20.11.2014 pribral znalca z odboru psychológie, odvetvia klinická psychológia detí PhDr. R. O., ktorá má vypracovať znalecký posudok. Pokiaľ ide o úpravu práv a povinností rodičov voči deťom navrhol, aby súd zveril maloleté deti na čas do rozvodu manželstva matke s tým, že upravený styk v rozsahu uvedenom v predbežnom opatrení sa osvedčil, preto navrhol upraviť ho rovnako aj v rozhodnutí samotnom. Ohľadom výšky výživného, rozhodnutie ponechal na úvahe súdu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom starých rodičov detí S. O. a V. O., oboznámil sa s podstatným obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 20P/65/2014, s obsahom vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ v Trnave č. ČVS:ORP-385/4-VYS-TT-2014, s potvrdením o pracovnom príjme matky, s daňovým priznaním otca k dani z príjmu fyzickej osoby za roky 2013 a 2014 a zistil nasledovný skutkový stav veci, na základe ktorého rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku na pojednávaní v neprítomnosti otca, ktorý termín pojednávania zobral na vedomie na pojednávaní dňa 30.9.2015 pričom svoju neúčasť neospravedlnil a nežiadal o odročenie pojednávania z vážnych dôvodov, ako aj v neprítomnosti starých rodičov detí, ktorí taktiež boli o termíne pojednávania riadne oboznámení.

Maloletý W. a maloletý W. sa narodili v manželstve svojich rodičov, manželstvo ktorých ešte stále trvá, keď konanie o rozvod manželstva vedený na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 27P/23/2015 doposiaľ nebolo právoplatne skončené. Rodičia spolu s deťmi žili v spoločnej domácnosti do januára 2014, keď po fyzickom útoku zo strany otca, odišla matka aj s deťmi ku svojim rodičom, kde zotrvala až do začiatku septembra 2014, kedy sa vrátila do spoločnej domácnosti k otcovi detí. Počas tejto doby sa osobne starala o deti a ich potreby hradila výlučne zo svojho príjmu, pretože otec detí jej počas tohto obdobia zaplatil na výživu detí iba jedenkrát sumu 250 eur. Po obnovení spolužitia v septembri 2014, otec detí platil za energie v domácnosti, a matka znášala výdavky na stravu pre celú rodinu. V dôsledku ďalších nezhôd medzi rodičmi detí, matka opätovne aj s deťmi opustila spoločnú domácnosť dňa 23.2.2015, kedy sa natrvalo odsťahovala ku svojim rodičom do R.. Opätovne sa osobne stará o výchovu maloletých detí, a v tomto období jej otec prispel na výživu detí sumou 750 eur v júni 2015 a v septembri 2015 sumou 250 eur. Otec sa s deťmi stretáva len sporadicky a nepravidelne, a to na základe žiadosti maloletého W. prednesenú mu prostredníctvom svojej matky, a v čase občasných návštev maloletého W. počas letných prázdnin. Matka podala dňa 11.3.2014 návrh na nariadenie predbežného opatrenia vedený pod sp. zn. 20P/65/2014, ktorý bol zamietnutý. V dôsledku podaného odvolania, Krajský súd Trnava svojim uznesením sp. zn. 11 CoP/30/2014 návrhu vyhovel, a dňa 5.5.2014 nariadil predbežné opatrenie, ktorým boli maloleté deti W. a W. dočasne zverené do osobnej starostlivosti matky. Rodičia detí dňa 30.5.2014, v dobe kedy matka po prvýkrát odišla zo spoločnej domácnosti, uzavreli u mediátora dohodu, na základe ktorej sa dohodli ohľadom práv a povinností k deťom v takom zmysle, že deti budú zverené do osobnej starostlivosti matky a otec jej bude platiť na ich výživu sumou 250 eur, a to 150 eur na W. a 100 eur na W.. Tieto skutočnosti mal súd preukázané predovšetkým zhodným tvrdením rodičov detí, šetrením kolízneho opatrovníka, ako aj listinnými dokladmi. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny H. súdu doručil písomnú správu ohľadom maloletých detí zo dňa 7.10.2014 a 26.1.2015 z ktorých súdu vyplynulo, že dňa 26.2.2014 im bolo doručené anonymné oznámenie, z ktorého zistili, že dňa 21.2.2014 otec detí fyzicky napadol maloletého W., ktorý po bitke preležal v posteli celý víkend. Matka po príchode z práce našla schodisko od krvi, krv bola aj na stene. Otec W. podľa tohto oznámenia často bije, a maloletý mal v minulosti aj modriny na krku po škrtení otcom. V anonymne bolo ďalej uvedené, že matka o tomto vie, avšak sa bojí manžela, preto nič nerobí. Obratom vykonal šetrenie v domácnosti, kde otec potvrdil, že po incidente ktorý vznikol medzi ním a W. ho zbil. Z rozhovoru s W. zistili, že bitke predchádzala hádka a ako sa hádali, otec ho kopol do nosa, začala sa mu valiť krv z nosa, otec ho zhodil na zem, kde ho ešte dobil. Matka nebola doma, a po jej príchode sa s otcom pohádali. Rodičia sa hádajú často, otec bije často nielen matku, ale aj jeho, čo trvá asi dva roky. Všetko musí byť podľa otca, stále jeho aj matku provokuje a zle sa k nim správa, čo potvrdila aj matka. Na ošetrenie so synom k lekárovi po

tomto útoku otca nešla, pretože sa ho bála. Zo strany ÚPSVaR H. bol po tomto zistení podaný podnet na preverenie páchania trestného činu, a uznesením vyšetrovateľa zo dňa 30.6.2014 bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Šetrením v domácnosti neboli zistené žiadne nedostatky, hygiena bola na dostatočnej úrovni, taktiež aj zásoby potravín boli v dostatočnom množstve. Taktiež bolo vykonané šetrenie aj v domácnosti starých rodičov detí, manželov O., v domácnosti ktorých deti v súčasnej dobe byvajú, kde taktiež neboli zistené žiadne nedostatky. Starý otec uviedol, že deťom budú u nich zabezpečené všetky potreby a budú mať kompletnú starostlivosť. Starí rodičia boli ochotní a pripravení matke pomôcť po tom, čo sa dozvedeli o tom, že otec bije matku aj dieťa, a podporovali ju v tom, aby od manžela odišla. Otec detí u starých rodičov nenavštevuje.

Predmetom tohto konania je návrh matky na úpravu práv a povinností rodičov voči deťom na čas do rozvodu manželstva, keď žiadala zveriť maloleté deti do svojej osobnej starostlivosti, otcovi uložiť povinnosť prispievať na výživu maloletého W. sumou 150 eur a na výživu maloletého W. sumou 100 eur a upraviť rozsah styku otca s deťmi tak, aby bol oprávnený stretávať sa s deťmi každý párný týždeň v sobotu v dobe od 14.00 hod. do 17.00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 14.00 hod. do 16.00 hod. za prítomnosti matky a na verejnom priestranstve.

V priebehu konania Okresný súd Trnava uznesením č.k. 14P/25/2014-41 zo dňa 3.3.2015 začal konanie o zverenie maloletého W. a W. do náhradnej osobnej starostlivosti a to z preventívnych dôvodov, keď na základe dovtedy vykonaného dokazovania nemal súd za preukázané, že by o deti po zverení do osobnej starostlivosti ktoréhokoľvek z rodičov bolo riadne z ich strany postarané, keď mal vedomosť o tom, že otec maloletého W. opakovane zbil, kopol ho do nosa, pričom matka aj napriek tomu, že dieťa krvácalo, nevyhľadala s ním lekársku pomoc z obavy pred otcom, a iba dieťa uložila do postele bez toho, aby sa presvedčila o tom, že útokom mu neboli spôsobené vážne zranenia. Následne súd uznesením č.k. 14P/25/2014-44 zo dňa 3.3.2015 pribral do konania ako účastníkov konania starých rodičov maloletých detí, S. a V. O., keď mal šetrením v ich domácnosti preukázané, že starí rodičia majú vytvorené vhodné podmienky pre výchovu detí, a s ich zverením do osobnej starostlivosti v prípade potreby súhlasili. Okresná prokuratúra Trnava súdu písomne dňa 3.3.2015 oznámila, že vstupuje do konania podľa § 35 ods. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku.

Dňa 20.3.2015 bol v priebehu konania podaný návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa matka domáhala uloženia povinnosti otcovi detí prispievať na výživu maloletého W. sumou 150 eur a na výživu W. sumou 100 eur mesačne z dôvodu, že od opätovného odchodu matky zo spoločnej domácnosti vo februári 2015 jej otec žiadnou sumou neprispel na výživu detí, a všetky ich potreby sú hradené výlučne z príjmu matky ktorej finančne pomáhajú aj jej rodičia. Zároveň sa domáhala dočasného zákazu stretávania sa otca s maloletými deťmi, prípadne úpravy styku otca s deťmi za prítomnosti matky na verejnom priestranstve. Súd uznesením č.k. 14P/25/2014-80 zo dňa 23.4.2015 nariadil predbežné opatrenie v zmysle návrhu, uložil otcovi detí prispievať na výživu W. sumou 150 eur a na výživu W. sumou 100 eur, zároveň upravil styk otca s deťmi v každý párný týždeň v sobotu v rozsahu od 14.00 hod. do 17.00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 14.00 hod. do 16.00 hod. za prítomnosti matky na verejnom priestranstve. Predbežné opatrenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.5.2015 a vykonateľnosť dňa 30.4.2015.

Z potvrdenia spoločnosti F. a.s. H. súd zistil, že matka detí dosiahla čistý mesačný príjem vo výške 585,11 eur za obdobie od januára 2015 do septembra 2015.

Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby súd zistil, že otec detí dosiahol v roku 2013 základ dane vo výške 3.555 eur a v roku 2014 vo výške 3.698 eur.

Z Dohody uzatvorenej ako výsledok mediácie pred mediátorom Mgr. A. G. dňa 30.5.2014 súd zistil, že účastníci dohody - rodičia maloletých detí sa dohodli, že otec detí výslovne súhlasí so zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, pričom jej bude platiť sumu 150 eur na maloletého W. a sumu 100 eur na maloletého W. do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc dňom 1.5.2014.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 ods.1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods.2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods.4 veta prvá Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods.5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že aj keď manželstvo rodičov maloletých detí stále trvá, v období od januára 2014 do začiatku septembra 2014 a v období od 23.2.2015 doposiaľ, nežijú v spoločnej domácnosti. Matka s deťmi v týchto obdobiach žila u svojich rodičov v R.. V období od januára 2014 do začiatku septembra 2014 otec prispel na výživu detí sumou 250 eur, v období od 23.2.2015 do rozhodnutia súdu vo veci samej, prispel matke sumou v celkovej výške 1.000 eur. Matka je zamestnaná s pracovným príjmom v priemernej výške 585,11 eur mesačne, okrem toho ďalší príjem nemá, poberá prídavky na deti. Otec podniká, v roku 2013 dosiahol základ dane vo výške 3.555 eur a v roku 2014 vo výške 3.698 eur. Okrem toho dosahuje príjem z prenájmu časti svojho rodinného domu, a to podľa jeho vyjadrenia vo výške 240 eur mesačne za jednu izbu, za ďalšiu izbu 150 eur mesačne a za tretiu izbu 200 eur mesačne od septembra 2015, čo je mesačne príjem navyše k príjmu z podnikania vo výške 590 eur. Obaja rodičia majú len dve vyživovacie povinnosti. Maloletý W. je žiakom 8. ročníka Základnej školy v H. a na jeho výživu má matka výdavky priemerne vo výške 105 eur (cestovné 13,50 eur mesačne, vreckové cca 45 eur mesačne, strava v škole v priemere 25,50 eur mesačne, ZRPŠ 15 eur ročne, výdavky na školské aktivity približne 15,30 eur, 5,30 eur komparo, mobil 5 eur mesačne, lieky 5 eur mesačne a jednorázový výdavok na okuliare 85 eur). Maloletý W. navštevuje škôlku v R., kde matka platí asi 25 eur na stravu mesačne a školné 15 eur ročne. Matka prispieva svojim rodičom u ktorých bývajú 200 eur na energie, výdavky na stravu má mesačne minimálne vo výške 300 eur a mesačne spláca 50 eur na hypotéku za rodinný dom vo vlastníctve otca. Otec v priebehu konania súhlasil so zverením detí do osobnej starostlivosti matky ako aj s navrhovanou úpravou styku s deťmi.

Na základe takto preukázaných skutočností súd zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky a to tak v období od 1.4.2014 do 31.8.2014 kedy deti boli preukázateľne v starostlivosti svojej matky keď žili v domácnosti starých rodičov, ako aj v období od 23.2.2015, keď opäť sú v osobnej starostlivosti matky v domácnosti starých rodičov. O zverení detí do starostlivosti matky súd rozhodol aj na základe doporučenia kolízneho opatrovníka detí a na základe záverov z vykonaného šetrenia ohľadom starostlivosti matky o deti, ktoré boli opakovane kolíznym opatrovníkom vykonané, najmä v období od marca 2015, kedy súd začal konanie o zverenie maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti. Z týchto vykonaných šetrení, ako aj z vyjadrení matky bolo zistené, že matka s deťmi natrvalo opustila spoločnú domácnosť s otcom, ktorý fyzicky útočil nielen na ňu ale aj na maloletého W., čím ďalším podobným útokom zo strany otca, najmä pokiaľ ide o maloleté dieťa, zabránila. V domácnosti starých rodičov majú deti vytvorené vhodné podmienky, a matka osobne, za prípadnej občasnej pomoci svojich rodičov, zabezpečuje starostlivosť svojim deťom, ktorej nebolo možné nič vytknúť. Z toho dôvodu súd rozhodol o zverení detí do starostlivosti matky a konanie o zverenie detí do náhradnej osobnej starostlivosti zastavil, nakoľko odpadli dôvody pre takéto konanie. Pokiaľ ide o výšku výživného na

deti, súd pri rozhodovaní vychádzal tak z dohody uzavretej medzi rodičmi ako výsledok poskytnutej im mediácie, ako aj z možností a schopností výživou povinného otca výživné v takejto výške platiť. Otec detí už pri uzavretí tejto dohody prezentoval svoju možnosť výživné vo výške 150 eur na W. a vo výške 100 eur na W. platiť, keď sa dobrovoľne s účinnosťou od 1.5.2014 takéto výživné zaviazal platiť. Svedčí o tom aj skutočnosť, že aj keď nie priamo od 1.5.2014, ale v júli 2014 zaplatil matke na výživu detí sumu 250 eur a aj v ďalšom období od februára 2015, výživné v takejto výške matke platiť, keď v júni 2015 jej zaplatil výživné za 3 mesiace v celkovej výške 750 eur na obe deti, a v septembri 2015 jej za daný mesiac zaplatil výživné 250 eur na obe deti. Okrem toho súd vychádzal aj z príjmu, ktorý otec dosahuje, keď popri príjme z podnikania v priemernej výške 308 eur dosahuje minimálne od septembra aj ďalší príjem 590 eur z prenájmu časti nehnuteľnosti, čo je príjem v celkovej výške 898 eur mesačne. Z toho dôvodu súd dospel k záveru, že výživné v takejto výške je v možnostiach otca zo svojho príjmu platiť, ako aj k tomu záveru, že výživné v takejto výške je postačujúce potrebám detí, a to s poukazom na matkou tvrdené výdavky, ktoré mesačne vynakladá na deti. Výživné v sume 150 eur a v sume 100 eur bolo určené na deti za obdobie od 1.4.2014 do 31.8.2014, kedy rodičia nevedli spoločnú domácnosť a deti boli v starostlivosti svojej matky, ako aj od 23.2.2015, od kedy matka natrvalo opustila aj s deťmi spoločnú domácnosť vedenú s otcom. Súd pritom upravil práva a povinnosti rodičov voči deťom odo dňa podania návrhu, teda od 1.4.2014, v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 77 Zákona o rodine.

Otcovi detí vznikol nedoplatok na už zročnom výživnom na maloletého W. za obdobie od 1.4.2014 do 31.8.2014 v sume 600 eur, keď v tomto období podľa rozhodnutia súdu mal otec platiť výživné na dieťa 150 eur pričom zaplatil len jedenkrát sumu 150 eur v júli 2014 (výživné za 5 mesiacov od apríla 2014 do augusta 2014 po 150 eur, spolu 750 eur, po započítaní už zaplatenej sumy 150 eur), a za obdobie od 23.2.2015 do 31.10.2015 v sume 632,14 eur, keď aj v tomto období mal otec povinnosť platiť výživné v sume 150 eur mesačne, pričom zaplatil len sumu 450 eur za 3 mesiace v júli 2015 a sumu 150 eur v septembri 2015 spolu teda 600 eur (výživné za 8 mesiacov od marca 2015 do októbra 2015 po 150 eur a výživné v alikvótnej výške za 6 dní od 23. februára do konca mesiaca február 2015 vo výške 32,14 eur, spolu 1.232,14 eur po započítaní už zaplatenej sumy 600 eur). Rovnako tak mu vznikol nedoplatok na už zročnom výživnom aj na maloletého W., a to za obdobie od 1.4.2014 do 31.8.2014 v sume 400 eur, keď v tomto období podľa rozhodnutia súdu mal otec platiť výživné na dieťa 100 eur pričom zaplatil len jedenkrát sumu 100 eur v júli 2014 (výživné za 5 mesiacov od apríla 2014 do augusta 2014 po 100 eur, spolu 500 eur, po započítaní už zaplatenej sumy 100 eur), a za obdobie od 23.2.2015 do 31.10.2015 v sume 421,43 eur, keď aj v tomto období mal otec povinnosť platiť výživné v sume 100 eur mesačne, pričom zaplatil len sumu 300 eur za 3 mesiace v júli 2015 a sumu 100 eur v septembri 2015 spolu teda 400 eur (výživné za 8 mesiacov od marca 2015 do októbra 2015 po 100 eur a výživné v alikvótnej výške za 6 dní od 23. februára do konca mesiaca február 2015 vo výške 21,43 eur, spolu 821,43 eur po započítaní už zaplatenej sumy 400 eur). Sumu zročného výživného na maloletého W., súd otcovi povolil splácať v pravidelných mesačných splátkach po 35 eur a zročné výživné na maloletého W. v pravidelných mesačných splátkach po 25 eur, spolu s bežným výživným na jednotlivé deti za príslušný mesiac a to až do úplného splatenia súm zročného výživného, pričom nesplnením niektorej zo splátok sa stane zročným celý dlh na výživnom naraz.

O úprave styku otca s deťmi súd rozhodol v zmysle návrhu matky, keď s takýmto rozsahom styku súhlasil aj otec detí.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku s poukazom na to, že pre konania ktoré môže súd začať aj bez návrhu, platí pri rozhodovaní o náhrade trov konania zásada, na základe ktorej žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu jeho trov. Táto zásada pritom platí absolútne, teda nie je možné v týchto konaniach použiť pri rozhodovaní o náhrade trov konania s poukazom na úspech účastníkov v konaní, žiadne z ustanovení § 142 alebo § 143 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v

akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.